

6 ΜΑΡΤΙΟΥ,
ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

Γ τμήμα

ΠΙΠΕΡΙΔΟΥ ΣΟΝΙΑ
ΓΑΤΣΟΥ ΜΑΡΙΑ

Η 6^η Μαρτίου έχει καθιερωθεί από το Υπουργείο
Παιδείας ως Πανελλήνια Ημέρα κατά της
σχολικής βίας και του εκφοβισμού.

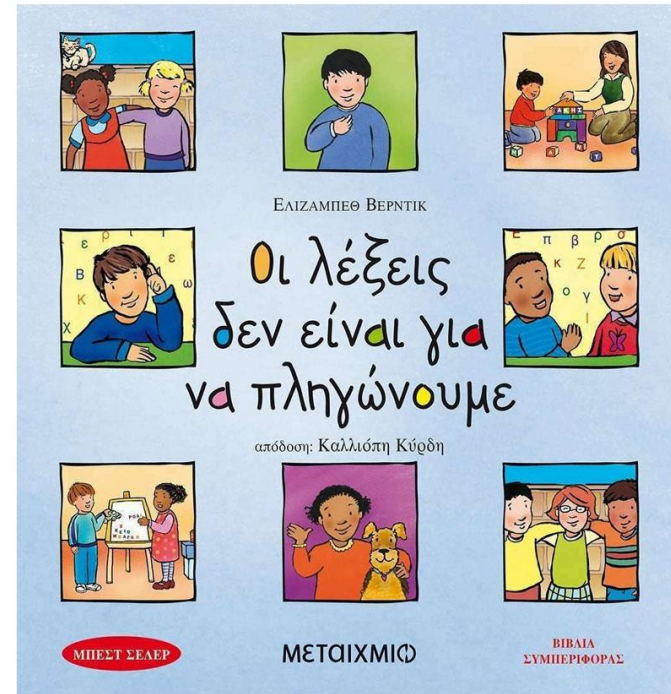

Λαμβάνοντας υπόψη την ομάδα μας, τα χαρακτηριστικά της, την ηλικία
των παιδιών και τα όσα τους απασχολούν στην καθημερινότητά τους,
αποφασίσαμε να προεγγείσουμε αυτό το γεγονός από τη θετική του
πλευρά... αποφασίσαμε πως αξίζει να επικεντρωθούμε σε όσα μπορούμε
να κάνουμε για να είναι οι γύρω μας χαρούμενοι.

Καταρχάς, παρουσιάσαμε στα παιδιά δύο καρδούλες. Η μία ήταν σκληρή και κατακόκκινη και η άλλη φτιαγμένη από απλό χαρτί. Ρωτήσαμε τα παιδιά και ζητήσαμε να σκεφτούν κάποιο γεγονός που τους είχε στεναχωρήσει. Κάτι που τους είχε κάποιος ή κάτι που τους έκανε και ένιωσαν στεναχωρημένοι ή/και πληγωμένοι. Με κάθε περιστατικό που ακουγόταν στην ομάδα η λευκή καρδιά τσαλακωνόταν. Ώσπου έφτασε να είναι ένα σκουπίδι που σε τίποτα δε θύμιζε την αρχική της κατάσταση.

Όταν εκφράστηκαν όλοι, ζητήσαμε συγχνώμη. Όπως ακριβώς ζητάμε κι όταν τσαλακώνουμε την καρδιά ενός φίλου μας. Το χαρτί σιγά σιγά ανοίχτηκε... Προσπαθήσαμε να τη κάνουμε πάλι ίδια...πάλι καινούργια...πάλι ατσαλάκωτη. Δυστυχώς, βλέπαμε όλοι τα σημάδια. Τίποτα δεν ήταν όπως πριν. Αυτό μας έκανε να προβληματιστούμε για την επόμενη φορά που θα εκφράσουμε μια κουβέντα στους άλλους που μπορεί να πληγώσει.

Σε δεύτερη δραστηριότητα παρακολουθήσαμε ένα βίντεο με εικόνες από το βιβλίο: «Οι λέξεις δεν είναι για να πληγώνουμε». Συζητήσαμε για τη μαγεία που υπάρχει όταν μπορούμε να βάλουμε τα γράμματα στη σειρά και να φτιάξουμε λέξεις και υποσχεθήκαμε να προσπαθούμε να σχηματίζουμε μόνο όμορφες λέξεις, λέξεις αγάπης και λέξεις που κάνουν τις καρδιές των άλλων φωτεινές και μεγάλες!

Στην τελευταία δραστηριότητα βρεθήκαμε σε ένα κύκλο. Τον **κύκλο της καλοσύνης**. Είχαμε δίπλα και απέναντι τους φίλους μας και θέλαμε να τους κάνουμε να χαμογελάσουν. Σκεφτήκαμε λοιπόν, πράγματα που βλέπουμε σε εκείνους, πράγματα που κάνουν καλά, μια φιλοφρόνηση στο πρόσωπο των παιδιών που βρίσκονται κάθε μέρα μαζί μας και μοιραζόμαστε τα πρωινά μας. Κάθε φορά που ακούγονταν μια όμορφη κουβέντα, ζωγραφίζαμε και μια καρδούλα σε ένα χέρι. Ωςπou στο τέλος, είχαν όλα τα χέρια καρδιά καλοσύνης, καρδιά λαμπερή.

Το σύνθημα μας:
Κολλάμε φιλία,
λέμε όχι στη βία!

Οι λέξεις μας έγιναν καρδούλες
για να μας θυμίζουν πάντα όσα
κερδίσαμε από τη σημερινή
μέρα.

... Για να μας θυμίζουν ότι δεν
μπορεί να υπάρξει σκοτάδι όταν
τριγύρω έχουμε μάθει να σκορπάμε
το φως!

